

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Dispensatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

benef. 3. p. q. 39. num. 1. decis. Rot. 17. de concess. prebend. in novis, vide Cap. Tolos. q. 13. & ibi Addit. Rot. decisio. 17. Gem. in c. nullus, de elect. lib. 6. Arch. in d. cap. 1. Anch. in Clem. si dignitatem, de prebend. in Clem. 2. de rescript. vi habes abundè, quod discrimen sit inter dignitatem, personatum, & officium, vide Staph. folio 100. à numero primo, & infra. & folio 103. à num. 1. & infra.

Secundò, capitulum cum auctoritate Episcopi, potest novam constituere dignitatem, Host. in sum. tit. de constit. §. quando constitutio, ver. cum quaritur. num. 20. vide gloss. in capit. 2. ver. signum, Inn. cen. in c. cum consuetudinis, de consuet. Abb. in cap. cum accessissent, de constit. colum. 2. vide superius, in ver. beneficium, §. 1. ver. ad dignitates.

Tertiò, quia dictum est primam dignitatem post pontificalem esse reservatam Papæ per regulas cancellariæ, hoc debet intelligi, quando excedit valorem decem florenorum auri. nam si non excedit talem valorem, non censetur reservata, Staph. num. 8. fol. 8.

Quartò, an possint esse duæ dignitates æquales post Pontificalem, ut qui ambo in solidum conjuncti omnem majoritatem exercerent, vel alternis vicibus in subscriptionibus?

Respondetur, quòd sic, ex Gem. in c. deliberatione, ver. sed pone, de offic. leg. libr. 6. quod nota pro regula cancellariæ qua reservant omnes dignitates, majores post Pontificalem,
PRAX. Epist. Pars II.

sed num omnes istæ duæ per talem regulam sint reservatæ, vel altera tantum, videtur quòd ambæ, prout Gem. ibi.

D DISPENSATIO.

Primò, an pro dispensatione sit aliquid solvendo Episcopo, sive ejus vicario, vel notario?

Respondetur ex sac Cong. declar. 519. in meis, in hæc verba: Decretum illud quòd solet imponi in literis dispensationum, ut nihil muneris, aut sponte oblatis accipi possit pro illarum executione, ita intelligendum esse, ut neque ordinarius ipse, nec vicarius quicquam prorsus pro mercede laboris, quem ea in resusciperit, capere possint, & ita intelligendum est illud quòd dicitur in dispensationibus: Notarij verò pro examine testium quartam partem aurei, seu ducati accipere possunt, & pro literis absolutioium, & dispensationum in foro conscientie tantum, nihil à quocunque accipere possunt, quemadmodum Romæ observatur, quòd idem censuit declar. 520. in meis.

Secundò, quibus committi debeat dispensatio matrimonialis? Respondetur, quòd Ordinariis, ita Pius IV. Bull. 67. quæ incipit, In suplimi, in ver. nec dispensationis.

Tertiò, Episcopus potest dispensare, ut presbyter homicida voluntarius, qui antea habebat beneficium curatum, illud possit retinere in futurum, & similiter cum canonico homicida.

H

cida.

cida, ut possit interesse choro, & gaudere fructibus canonicatus, Navar. *cons. 45. num. 1. de homicid.* sed non potest dispensare, ut sacrum faciat, cum sit irregularitas exceptuata per sac. Conc. Trid. *sess. 14. c. 6. de resor.* similiter de beneficio simplici, ad minores ordines, licet sac. Conc. Trid. *sess. 14. c. 7. de reform.* videatur satis urgere, tamen loquitur solum de ordinibus sacris, & de homicidis, ex industria, ac voluntariè, Covar. *in c. alma mater. 1. par. §. 7. num. 2. inferius, ver. irregularitas. §. 10. Staph. fol. 141. num. 11. Selua 4. p. q. 7. n. 12. vers. 31. Innoc. in c. 2. de cler. pug. in duello.*

Quartò, dispensatio est triplex, debita, injulta, & permilla, Host. *in sum. tit. de dispensat. §. quot sunt species,* hinc fit, dispensationem non posse dari sine causa, quin aliàs diceretur potius dissipatio, quàm dispensatio, gl. *in ca. & si illa, in ver. cogit primò, q. 7. & in c. non est voti, in ver. adimplero, de voto. Host. l. c. hinc videant Ordinarij, ne sint nimiam faciles ad dispensandum, ut in alijs, sic in diebus festis, quia potestas datur eis ad ædificationem, nõ ad destructionem, ut patet doctrina communi, & dispensatio facienda ab inferiore Papa debeat fieri in causæ cognitione, gl. *in cap. requisitis, §. nisi vigor, 1. q. 7. Innoc. in cap. de clar. 2. num. 16. de elect.**

Quintò, dispensatio an debeat jus, an gratia dici, vide, & distingue cum Archidiacono, & Geminiano *in cap. licet canon. §. super residentia, ver. quero, an, de elect. libro 6.*

DIMISSORIÆ.

PRIMò, quæ poena ordinanti, & ordinatis atque literis dimissorijs legitima ætatis?

Respondetur ex sac. Conc. Trid. *sess. 23. c. 8. de reform.* quòd ordinans per annum à collatione ordinum, ordinatus à susceptorum ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire, est suspensus, Bulla Pij secundi, *quæ incipit, Ex sacrorum, Sot. 4. sent. dist. 25. quest. 1. artic. 3. Navar. c. 27. numero 241.* hic est dubium. Primum, an iste Episcopus sic suspensus à collatione ordinum, si durante suspensione celebraverit, efficeretur irregularis? Respondetur, quòd non, Gem. *in capitulo ex eo, de temp. ord. lib. 6. Rebuff. tit. de cler. ad sac. ord. m. a. prom. gl. 2. num. 7.* ratio est, quia suspensio non est à celebratione, sed à collatione ordinum. Secundum, an si conferret ordines, efficeretur irregularis? Respondetur, quòd non, quia tunc solum efficeretur irregularis, quando esset suspensus à divinis, vel simpliciter & absolute, & celebraret, prout dictum est *in ver. suspensio, sed solum peccaret mortaliter, & ordinati carerent executione.* Tertium similiter, quando Episcopus est suspensus, possunt subditi ejus ordinari ab alieno Episcopo, tamen de ipsa suspensione Episcopi debent asserre declarationem Metropolitanam, non tamen ipse Metropolitanus potest eis dare dimissorias, prout dictum est, nec obstat sac. Concil. *sess. 23. capitulo octavo, ubi censet neminem*